

ΠΟΛΙΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ φρ.	10
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	»	12
Διὰ τὰ δημόσι. καὶ δημ. γραφεῖα	»	15
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει	»	16

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος	λεπ.	20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.		

Τοὺς ἴδατε; ἐξήλθον πλέον ἀπὸ τῆς κρύπτῃς των, διότι ἐπίστευσαν ὅτι δὲν ἦσαν ἀσφαλεῖς. Ἐνεδρεύοντες ἐβυσσοδόμου τὴν κατατρόπωσιν καὶ τὸν ἀφανισμόν τῶν ὑπ' αὐτῶν μισουμένων, ἀλλ' αἰσθανθέντες ὅτι τὸ ὄπισθεν τῆς ἐνέδρας ἔδαφος ἐσαλεύετο καὶ ἠπειλεῖτο πτώσις τῶν ἐκ τῆς ἀνορύξεως τῆς ἐνέδρας σωρευθέντων χωμάτων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των ἐξήλθον αὐτῆς καὶ ἀπεφάσισαν ν' ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἐνεδρευομένους. Ἐνόησαν ὅτι μία ἔνωσις τῶν τοπικῶν στοιχείων ὅσον σωτηρία καὶ ἀποτελεσματικὴ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν τόπον τόσον βλαβερὰ καὶ ἀνατρεπτικὴ διὰ τὰ πονηρὰ σχέδια καὶ ἀκορέστους ἐπιθυμίας των θὰ ἀπέβαινε. Τὰ μυστικὰ διαβούλια, αἱ ἀδιάλειπτοι συνετεύξεις, τὰ γελοῖα κουργουσίματα ἐνοήθησαν ὅτι δὲν ἐπῆρκον πλέον νὰ ἐξυπηρετήσωσι τοὺς σκοποὺς των. Μία ἔνωσις ἤρκει νὰ τοὺς τὰς χαλάσῃ ὅλα. Ἀπητῆτο ἐργασία φανερά καὶ ἀπροκάλυπτος ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ διαίρεσις, διότι μόνον ἐν τῇ διαίρεσει ἐλπίζουν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀνοσίων σκοπῶν των. Μὰ θὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς διαιρέσεως ζημία εἰς τὸν τόπον θὰ χάσῃ ἡ Κυβέρνησις, θὰ χάσῃ ὁ ἐκλεκτός των, ὅστις θὰ καταβάλλῃ τὰς δαπάνας τῆς μοχθηρίας των. Ἀδιάφορον. Αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐκδικηθοῦν, πρέπει νὰ καταλάβουν ὅλα τὰ ἀξιώματα, πρέπει νὰ κορέσουν ὅλην τὴν ἀπληστίαν καὶ ἀδδηφαγίαν των, πρέπει νὰ λεηλατήσουν, πρέπει νὰ ἀπογυμνώσουν ἀπέναντι τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων τί σημαίνουσιν αἱ ἐκ τῆς διαιρέσεως ζημίαι;

Ἐτόλμησαν. ἐξήλθον τῆς ἐνέδρας· καὶ ἄλλοι μὲν μηδεμίαν ἀξίαν καὶ δύναμιν ἔχοντες ἢ τὴν ῥαδιουργικὴν καὶ ὑποκριτικὴν διεπεραιώθησαν εἰς Ἀθήνας ἵνα διὰ τῆς τέχνης των ταύτης ματαιώσουν τὰς ἀγαθὰς τῶν ἄλλων διαθέσεις, ἐδῶ δὲ διεσπάρησαν ἀνά τὰ πέρατα τῆς πόλεως τὰ κυνάρια ὑλακτοῦντα καὶ διασπείροντα τόσα ἄνοστα καὶ σαχλά, τόσα μοχθηρὰ καὶ ἐπίβουλα. Ἄλλ' ἵνα μὴ τυχὸν αἱ διαδόσεις των περιωρίζοντο εἰς μικροτέραν περιφέρειαν, ἐνῶ αὐτοὶ ἐπεθύμουν τὴν εὐρυτέραν, τὰ σαχλά, τὰ ἄνοστα, τὰ μοχθηρὰ, τὰ ἐπίβουλα τὰ διετύπωσαν καὶ ἐν τῷ δημοσι-

γραφικῷ τῆς Σπείρας ὀργάνῳ ἐν δυσὶν ἄρθροις «Ἐκλογικὰ Συριανὰ» καὶ «πόλεμος κατὰ τῶν ἀστάτων». Μὰ τὸν Δία! ἀμφοτέρω γέμουσιν ἀδαμάντων, ἀλλ' ἀδαμάντων μὲ τοὺς ὁποίους στεφόμενοι οἱ συνέταιροι θὰ φανῶσι καταστιγματισμένοι. — Θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς μεταστάσεως ἣν ζητῆτε νὰ ἐκμεταλλεῦθητε κατὰ τῶν ἀντιπάλων σας, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς ἐπιβουλῆς σας κατ' ἐκείνων οὓς ὀνομάζετε Πελοποννησίους, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ Τρικουπιστῶν καὶ Δεληγιαννιστῶν, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ ἀποπομπῆς καὶ περιφρονήσεως, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ ἐκείνου, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ τοῦ τίνες οἱ διαίρουντες τὸν τόπον, θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὃν σεῖς ἐπιβούλως συμβουλευέτε νὰ ἀκολουθήσωσιν οἱ Δεληγιαννισταὶ καὶ τὸν ὅποιον καὶ τότε ὑβρίσατε καὶ ἐξεμεταλλεύθητε καὶ σήμερον ἐκμεταλεύεσθε, μισεῖτε ὅμως καὶ ὑβρίζετε ἀναίσχυντως. Ἐχετε ὅμως ὑπομονὴν διότι ἐν τῷ φύλλῳ τούτῳ δὲν ὑπάρχει χωρὸς, θὰ σὰς εὐχαριστήσωμεν δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον. Περὶ ἐνός ὅμως θὰ σὰς ὀμιλήσωμεν ἐν τῷ παρόντι διότι γνωρίζομεν τὸ ἐνδιαφέρον σας, γνωρίζομεν ὅτι εἶναι τὸ κάρφος τῶν ὀφθαλμῶν σας. Πρόκειται περὶ τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου συμπολίτου μας περὶ τοῦ ὁποίου σπερμολογεῖτε καὶ γράφετε ὅτι αὐτοκαλεῖται ἀρχηγὸς τοῦ πελοποννησιακοῦ στοιχείου. Καίτοι ἄξιος, καίτοι ἰσχυρὸς, καίτοι γενναῖος, καίτοι πλήρης αὐταπαρνήσεως, εἶναι ὅμως τόσῳ μετριόφρων, τόσῳ συνετὸς ὥστε οὐ μόνον αὐτὸς ἑαυτὸν οὐδέποτε ἐκάλεσεν ἀρχηγὸν τοῦ πελοποννησιακοῦ στοιχείου ἀλλ' οὐδὲ παρ' ἄλλων ἐδέχθη ποτέ τὸν τίτλον τοῦτον. Τὸν συκοφαντεῖτε ὅμως διαδίδοντες τὰ τοιαῦτα διότι πιστεύετε ὅτι θὰ δυνηθῆτε διὰ τῶν ἐλεεινῶν τούτων μέσων νὰ ἐλαττώσῃτε τὴν δύναμιν του, ἣν ἄρτι ἐδοκιμάσατε, ὅπως μετ' ὀλίγον θὰ ὀμιλῆτε κατὰ τὴν πονηρὰν καὶ ἀναίσχυντον συνήθειάν σας οὐχὶ περὶ Ἑρμουπολιτῶν ἀλλὰ περὶ ομάδων ἐκ τοῦ δεινὸς ἢ δεινὸς τόπου κατὰγομένων, ἵνα ἐξαπατήσῃτε τοὺς ἀπλουστέρους·

ΜΕΛΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ FRA DIAVOLO

Τὸ ὄραϊον τοῦτο κωμικὸν μελόδραμα, ὅπερ ἐπιτιλοφορήθη ἐτι καὶ αὐτὸ Πανδοχεῖον τῆς Τερρακίνας) (*L'hôtellerie de Terracine*) παρεστάθη κατὰ πρώτην φοράν ἐν Παρισίοις τὴν 28 Ἰανουαρίου 1830. Τὸ δρᾶμα ἀφείλεται εἰς τὸν διακεκριμένον πολυγράφον συνθέτην κωμειδουλλίαν *Scribe*, ἡ δὲ μουσικὴ αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπίσης γονιμώτατον μουσουργὸν γάλλον *Auber*.

Κατὰ πρώτην φοράν ἡ φιλόμουσος Ἐρμούπολις ἀκούει τὴν μουσικὴν τοῦ *Auber*, ἥτις τοσοῦτον εὐχαρίστησε τὸ κοινόν. Πρὶν ἢ προεῶμεν εἰς τὴν μουσικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου τούτου τοῦ ὄντως λαμπροῦ εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ θὰ εἴπωμεν ὀλίγα περὶ τοῦ *Auber* ὡς μουσουργοῦ, ὃν κατὰ πρώτην μὲν φοράν γνωρίζει τὸ κοινόν τῆς Ἐρμούπολεως, καὶ ὅστις ἐπὶ ἡμισυ καὶ πλέον αἰῶνα καθῆξεν μίαν τῶν διακεκριμένων θέσεων μεταξὺ τῶν γάλλων μουσουργῶν.

★

Ὁ *Auber* ἐπεδόθη εἰς τὴν σύνθεσιν μελοδραμάτων εἰς ὀλίγον προκεχωρημένην ἡλικίαν. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον *Le Séjour militaire* κωμικὸν μελόδραμα εἰς μίαν πράξιν δοθὲν ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1813 ἀπέτυχεν καὶ οἱ κριτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπελπίζοντο διὰ τὸ μέλλον τοῦ μουσουργοῦ. Φαίνεται δὲ, ὅτι τὴν ἀποτυχίαν ταύτην βαθέως συνησθάνθη ὁ *Auber* καὶ ἐξ αὐτῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἀπεθαρρύνθη, ὥστε ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατόπιν ἐγκατέλειπε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς μουσικὴν σύνθεσιν. Μετὰ ἐξ δὲ ἔτη βραδύτερον, ἦτοι τὸ ἔτος 1819, ἀπετόλμησε νὰ δώσῃ ἐν Παρισίοις τὸ δεύτερον αὐτοῦ ἔργον *Le Testament et les Billets doux* κωμικὸν μελόδραμα εἰς μίαν πράξιν, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ τοῦτο ὑπέστη τὴν αὐτὴν κακὴν τύχην τοῦ πρώτου. Πλὴν τότε δὲν ἀπεθαρρύνθη ὁ *Auber*, ἐξηκολούθησε νὰ ἐργάζεται καὶ εὐθὺς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον ἔτος 1820 ἔδωκε νέον αὐτοῦ ἔργον *La Bergère châtelaine* κωμικὸν μελόδραμα εἰς τρεῖς πράξεις, ὅπερ ἐπέτυχε πληρέστατα καὶ ὑπέδειξεν ἤδη ἔκτοτε τὸ λαμπρὸν μέλλον, ὅπερ ἐπεφυλάσσετο βραδύτερον εἰς τὸν μουσουργόν. Ἐνισχύθη δὲ παρὰ τῷ κοινῷ ἡ ἔκτοτε σχηματισθεῖσα καλὴ ἰδέα περὶ τοῦ *Auber* καὶ διὰ τοῦ κατόπιν νέου ὄραϊου κωμικοῦ μελοδράματος *Emma*, ὅπερ παρεστάθη μετὰ ἐν ἔτος, ἦτοι τὸ 1821. Ἐκτοτε ὁ ἄοκνος καὶ φιλόπρονος μουσουργὸς δὲν ἔπαυσε συχνότατα μέχρι τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ βίου του νὰ συνθέτῃ καὶ παροέχῃ εἰς τὸ κοινόν νέα μελοδράματα διακεκριμένης ἀξίας. Τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον *Rêves d'amour*, κωμικὸν μελόδραμα εἰς τρεῖς πράξεις, ἔδωκε τὴν 20 Δεκεμβρίου 1869 εἰς ἡλικίαν 87 ἐτῶν! ὑπῆρξε δ' ὄντως τὸ τελευταῖον ὄνειρον τῆς δόξης τοῦ γονιμωτέρου καὶ εὐτυχιστέρου τῶν μουσουργῶν, ὅστις ἀπεβίωσε μετὰ δύο ἔτη βραδύτερον εἰς ἡλικίαν περίπου 90 ἐτῶν!

★

Πλείστα εἰσὶ τὰ ἔργα τοῦ *Auber*, ἐξ ὧν τινὰ κατέγραψαι διαπρεπῆ θέσιν εἰς τὸ εἶδος τῶν μεταξὺ τῶν μουσικῶν ἀριστουργημάτων τοῦ αἰῶνος μας. Ἄπαντα δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ὡς πρὸς τὴν μουσικὴν αὐτῶν ἀξίαν

κατατάσσονται εἰς τρεῖς περιόδους, διότι ὁ μουσουργὸς ὑπέστη τρεῖς μεταβολὰς καὶ μεταμορφώσεις εἰς τὸ μουσικὸν αὐτοῦ ὕφος. Τὰ ἔργα, ἅτινα συνέθετο ἀπὸ τοῦ 1820—1830, ἦτοι κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν τοῦ σταδίου του διακρίνονται διὰ τὴν ἀπλότητα, τὸ ἀπέριπτον, καὶ τὴν ἀφέλειαν τῆς μελωδίας. Ἀπὸ τοῦ 1830 ὁμῶς ὁ *Auber* μετεβλήθη ἐν τοῖς κατόπιν ἔργοις αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1840 ἀπαντῶσιν ἡ ποικιλία, ἡ ζωηρότης, ὁ πνευματώδης οἴστρος· ἐτι δὲ ἐν αὐτοῖς ἡ μουσικὴ σύνθεσις εἶνε μᾶλλον σοφὴ καὶ ἐξεργασμένη, αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ὀρχήστρας τεχνικαὶ καὶ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας φιλοτεχνημέναι. Ἡ περίοδος αὕτη εἶνε ἡ αἰσθηματικώτερα τοῦ μουσουργοῦ καὶ ἀριμεινὰ τὰ κελλύτερα αὐτοῦ ἔργα οἷον τὸν *Fra Diavolo* (ὅπερ εἶνε καὶ τὸ πρῶτον ἔργον τῆς περιόδου ταύτης), *La Muette de Portici*, *L'Ambassadrice*, *Le Domino noir* ἐν τοῖς ὁποίοις ἀναφαίνεται ἡ εὐαίσθητος καρδία τοῦ συνθέτου καὶ ἐν τοῖς ὁποίοις ἡ χάρις καὶ ἡ ἰσχὺς τῆς μουσικῆς ἐνεργείας συνδυάζονται μετὰ λεπτοτάτης εὐαίσθησις. Κατὰ τὴν τρίτην ὁμῶς περίοδον, ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ θανάτου του, τὸ μουσικὸν ὕφος αὐτοῦ καὶ πάλιν ὑπέστη νέαν μεταβολήν. Ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ 1840 καὶ ἐξῆς ἔργοις ἡ ἄκρα αἰσθηματικότης καὶ ἡ εὐπάθεια τῆς καρδίας αὐτοῦ ὑπεχώρησαν εἰς τέχνην καὶ πνεῦμα μᾶλλον λεπτὸν καὶ ἀνεπτυγμένον. Ἡ ζωηρότης καὶ αἰσθηματικὴ ἐλαφρότης τῶν πρώτων ἔργων τοῦ *Auber* ὑπεχώρησαν εἰς σοβαρότητα, ὡς ἐκ τῆς ἐπὶ μᾶλλον ἀναπτύξεως τῆς μουσικῆς τέχνης, καὶ εἰς γλυκειῶν καὶ ἀόριστον μελαγχολίαν, ὡς ἐκ τῆς προβαίνουσης πάντοτε ἡλικίας. Τὰ τελευταῖα ἔργα τῆς τρίτης περιόδου διακρίνονται διὰ μελωδιῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων καὶ τεχνικῶν καὶ δι' αἰσθηματικότητος μᾶλλον θετικῆς προσεγγιζούσης εἰς τὴν πραγματικότητα. Εἰς τὴν περίοδον ταύτην ὑπάγονται ἐπίσης ἔργα λίαν ἰδιόλογα καὶ διακεκριμένα *La Part du Diable*, *La Barcarolle*, *La Sirène* καὶ ἰδίως ἡ *Haydée*.

★

Ὁ *Auber* ἦτο μουσουργὸς προσφιλὴς διὰ τὸ ἐν γένει ἐλαφρὸν, διακεκριμένον καὶ κομψὸν τοῦ ὕφους αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ φυσικόν, ἀπέριπτον καὶ γλυκὺ τῆς μελοποιίας του. Αἱ πλείστα μελωδία αὐτοῦ ἐγένοντο ταχέως προσφιλεῖς καὶ δημώδεις, καὶ τὸ ὕφος αὐτῶν ἀνευρίσκετο εἰς τὰ πλείστα ῥομαντικὰ ἄσματα τῶν αἰθουσῶν τῆς ἐποχῆς, πρὸς τὰ ὅποια ὁ *Auber* ἔδωκεν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα δημιουργήσας εἰς τοῦτο ἰδίαν μουσουργικὴν ἀτομικότητα.

★

Ὁ *Fra Diavolo*, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἔδωκε κατὰ πρῶτον τὸ ἔτος 1830 ὅτε ὁ μουσουργὸς ἦγεν ἡλικίαν 48 ἐτῶν καὶ ἦτο ἐτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σταδίου αὐτοῦ, ἐν τῇ ἡλικίᾳ δηλαδή καθ' ἣν ὁ ἀστὴρ πλείστων διακεκριμένων μουσουργῶν δύει συνήθως.

Ὁ *Fra Diavolo* εἶνε ἐν ἐκ τῶν καλῶν ἔργων τοῦ *Auber*, τὸ ὁποῖον καὶ μετὰ παρέλευσιν πλείον τοῦ ἡμίσεως αἰῶνος διατηρεῖται ἐτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῶν μεγάλων θεάτρων, διότι ἡ μουσικὴ αὐτοῦ δὲν εἶνε ἐξ κείνων, αἵτινες γηράσκουσι ταχέως καὶ εὐκόλως.

Τὸ ἔργον τοῦτο, πλούσιον ἐπιτυχῶς μουσικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ζωηροῦ, φαιδροῦ καὶ γλυκεῶς μελωδικοῦ ὕφους, συννοεῖ τὴν χάριν καὶ λεπτότητα τὴν ἰδιάζουσαν εἰς τὸν εὐαίσθητον γαλλικὸν χαρακτῆρα πρὸς τὸ πνεῦμα

καὶ τὴν εὐφυῆ ἐξόχου καὶ ἐμπείρου μουσουργοῦ. Ἡ μουσικὴ αὐτοῦ περιέχει πλεῖστα μέρη λίαν ἀξιόλογα καὶ μελωδικὰς φράσεις λίαν ἐπιτυχεῖς καὶ ωραίας, αἵτινες ἂν καὶ πολλαχοῦ εἶνε ἐλάχιστα ἀνεπτυγμένα οὐχ ἦσαν εἰσὶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, θελκτικῶς μελωδικῶς ἐνδιαφέροντος. Πολλαχοῦ δὲ εὐρηται ἀρίστα καὶ μετὰ μεγίστης τέχνης συνδεδασμένον τό τε μουσικὸν καὶ δραματικὸν ἐνδιαφέρον, ὡς ἐν τῇ ἀμέσως κατωτέρῳ λεπτομερεῖ ἀναλύσει τοῦ μελοδράματος θέλομεν ἶδει.

★

Ὁ *Fra Diavolo*, ὡς καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων τοῦ *Auber*, ἔχει ἰδίαν εἰσαγωγὴν (*ouverture*). Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μελοδράματος, ὅτε αἱ εἰσαγωγαὶ ἦσαν ἐντελῶς ἀσχετοὶ πρὸς τε τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς μουσικῆς τῶν μελοδραμάτων, ὥστε πολλοὶ μάλιστα μουσουργοὶ ἐζήτουν ἀδιαφόρως εἰσαγωγὰς διὰ τὰ μελοδράματά των ἐξ εἰδικῶν πρὸς τοῦτο μουσικῶν συνθετῶν. Ἀλλὰ κατόπιν σὺν τῇ τελειοτέρᾳ ἀναπτύξει τοῦ μελοδράματος αἱ εἰσαγωγαὶ ἤρξαντο νὰ συνδέωνται πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν ὅλην μουσικὴν τοῦ μελοδράματος, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῦ βραβηθῶν τὸ μέρος τοῦτο τῆς συνθέσεως κατέστη τὸ δυσκολώτερον, καθ' ὅσον ἐν αὐτῇ καταβάλλεται μεγίστη τέχνη, ὅπως παρασταθῇ ἐν μικρῷ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ μόνης τῆς ὀρχήστρας καὶ ἀνευ τῆς βοήθειας τοῦ λόγου καὶ τῆς μιμητικῆς παραστάσεως ἢ ὅλη ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος ἢ ἐξέχοντα τινὰ ἐπεισόδια καὶ γεγονότα αὐτοῦ.

★

Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ *Fra Diavolo* εἶνε μία τῶν λίαν ἐπιτυχῶν τοῦ *Auber*, καθ' ὅσον εἶνε λίαν παραστατικὴ καὶ τεχνικωτάτη. Διὰ τὸν ἀπλῶς φιλόμουσον ἀκροατὴν ἢ εἰσαγωγὴ αὕτη δὲν εἶνε εἰμὴ μουσικὴ συμφωνία λίαν ἐξαιρετος, τερπνὴ, φαιδρὰ, ῥυθμοῦ ζωηροῦ καὶ ἀρμονίας γλυκυτάτης· ὁ προσεκτικῶς ὅμως ἐμβαθύνων περὶ τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῆς τεχνικῆς μουσικῆς συνθέσεως θέλει ἀποκαλύψει ἐν αὐτῇ ὀλόκληρον ἱστορίαν ἐκτυλισσομένην καὶ παριστανομένην διὰ τῆς ἐνοργάνου μουσικῆς συνθέσεως. Ὁ *Auber* ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτοῦ ἐπεχείρησε νὰ παραστήσῃ ἐν προομιῳ τὰ κυριώτερα γεγονότα τῆς ἀνελιξέως τοῦ ὅλου μελοδράματός του.

Ἡ κυρία ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος εἶνε ἱστορία συμμορίας ληστῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Φρά Διαβόλου μαστιζόντων τὴν χώραν διὰ παντοίων ληστρικών πράξεων καὶ παρακολουθούντων βαθύπλουτον ἄγγλον Μιλόρδον περιηγούμενον μετὰ τῆς συζύγου του, τοῦ ὁποῦ ὅμως κατώρθωσαν νὰ ληστεύσωσι τὰ πολύτιμα κοσμήματα. Ὁ στρατὸς καταδιώκει αὐτούς καὶ ἐν εὐτυχῇ συμπλοκῇ ἐπανακτᾷ τὰ κοσμήματα, ἅτινα φέρει καὶ παραδίδει εἰς τὸν Μιλόρδον. Ἡ καταδίωξις ὅμως τῶν ληστῶν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἐξακολουθεῖ καὶ τέλος ὁ Φρά Διαβόλος συλλαμβάνεται καὶ φανεύεται.

Αὕτη εἶνε ἡ βᾶσις τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ἀνοικοδομήθη ὀλόκληρος ἡ λοιπὴ ἱστορία καὶ τὰ διάφορα τερπνὰ καὶ ἀστεία ἐπεισόδια τοῦ μελοδράματος, καὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὁ *Auber* προσπαθεῖ ἐν συμπτώξει ὡς ἐν προομιῳ διὰ τῆς μουσικῆς νὰ εἰκονίσῃ ἐν τῇ ἐναρκτησίῳ εἰσαγωγικῇ συμφωνίᾳ αὐτοῦ.

★

Ἡ εἰσαγωγὴ ἀρχεται δι' ἐμβατηρίου δηλοῦντος τὴν ἐκδρομὴν τοῦ στρατοῦ εἰς ἀναζήτησιν τῆς συμμορίας τῶν ληστῶν. Εἶτα δὲ σάλπισμα στρατιωτικὸν ἀναγγέλλει τὴν μετ' ὀλίγον ἐπικειμένην συμπλοκὴν (τὸ σάλπισμα τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀνελιξί τοῦ μελοδράματος ἐν τῇ πρώτῃ πράξει σημαίνεται ἀκολουθοῦν τοὺς ἀναχωροῦντας στρατιώτας εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν ληστευθέντων κοσμημάτων τοῦ Μιλόρδου).

Εὐθὺς μετὰ τὸ σάλπισμα ἐν τῇ εἰσαγωγῇ παριστάνεται ἡ συμπλοκὴ, ἐνθα ἀκούονται κρότος τῶν πυροβόλων καὶ ἡ κλαγγὴ τῶν ὄπλων καὶ ἡ βοῆ τῶν μαχομένων· καθ' ὅσον δὲ πραῦνεται ὁ θόρυβος τῆς μάχης περὶ τὸ τέλος ἀκούονται ἐκ τῶν πρώτων βιολίων τῆς ὀρχήστρας αἱ ὀξεῖαι φωναὶ τῶν πληγωμένων, αἵτινες βραβηθῶν ἐξασθενοῦσιν ὡσεὶ ἐξερχόμεναι ἀπὸ στόματος ἐκπνεόντων. Ἡ παράστασις αὕτη τῆς μάχης διὰ τῆς μουσικῆς εἶνε θαυμάσιος, καὶ τόσον ἐπιτυχῆς, ὥστε ἐγγίζει εἰς αὐτὴν περίπου τὴν πραγματικότητα.

Εὐθὺς μετὰ τὸ μέρος τοῦτο τὸ παραστατικὸν τῆς συμπλοκῆς ἀρχεται πολεμικὸν ᾄσμα, ὅπερ ὑποίθεται ἀδόμενον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ αὐτῶν. Ὄντως τὸ πολεμικὸν τοῦτο ᾄσμα ἐν τῇ εἰσαγωγῇ διαίρεται εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῇ τελευταίᾳ σκηνῇ τῆς πρώτης πράξεως, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ στρατιῶται ἐπανελθόντες μετὰ τῶν ἀνευρεθέντων κοσμημάτων τοῦ Μιλόρδου ἄδουσιν ἐπινίκειον ἐμβατήριον· τὸ δὲ δεύτερον μέρος ἐπίσης ψάλλεται ἢ μᾶλλον ἀντηχεῖ ἐκ τῆς ὀρχήστρας εἰς τὸ τελικὸν τῆς τρίτης πράξεως ἐπινίκειον ἐμβατήριον μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Φρά Διαβόλου καὶ εὐθὺς πρὸ τοῦ ᾄσματος τῶν ληστῶν.

Ἡ δὴ προβῶμεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τοῦ ὅλου μελοδράματος.

★

Πρᾶξις πρώτη. Ὁ ἐν τῇ πρώτῃ σκηνῇ ὕμνος τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν οἶνον ἔχει πολλὴν τὴν ζωηρότητα καὶ εὐτραπελίαν, ἧτις περαίνεται διὰ τοῦ ἐνέχοντος πολλὴν τὴν ἀπλότητα καὶ χάριν καὶ ἐρωτικὴν τρυφερότητα διαλόγου Ζερλίνας καὶ Λορέντζου, ὅστις ἀπαρτίζει μελωδικὰς φράσεις βραχείας μὲν πλὴν σπανίας καλλονῆς. Ἐπίσης ὡραῖον εἶνε τὸ ἐπόμενον ᾄσμα τῆς Ζερλίνας :

Per te io tremo, κλπ.

Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μιλόρδου καὶ τῆς Παμέλας κατατρομαγμένων ἐκ τῆς συναντήσεως τῶν ληστῶν συνοδεύεται λίαν παραστατικῶς ἐκ τῆς ὀρχήστρας ἐκ μέρους τῶν πρώτων βιολίων δι' ἤχων παριστανόντων στεναγμούς καὶ λυγμούς λειποθυμώσεως ἐκ τοῦ φόβου γυναικός.

Τὸ παράπονον κατόπιν τῆς Παμέλας πρὸς τὸν Μιλόρδον

Qual orrido viaggio !

ἐνθα ἡ ὀρχήστρα ἀναποκρινόμενη ποιεῖ κομικὴν ἀντίθεσιν, εἶνε ἐπιτυχῆς· ἐπίσης καὶ τὸ ἀκόλουθον διηγηματικὸν μέλος (*recitativo*) καὶ τὸ ᾄσμα τοῦ Μιλόρδου. Πολὺ δὲ τὸ κομικὸν ἄλλας ἐνέχει ἢ ὡραία πλὴν ἔχει τρυφερὰ συζυγικὴ σκηνὴ μετὰ τοῦ ἀγγλικανικοῦ ζεύγους.

Ἡ κατόπιν σκηνὴ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Φρά Διαβόλου ὡς Μαρκησίου καὶ ἡ ἀμέσως ἀκολουθοῦσα πενταῶδιον εἶνε μετὰ τέχνης γεγραμμένη καὶ ἐκφραστικωτάτη

ένδεικνύουσα διὰ τῶν διακεκομένων φωνῶν τὴν ἔκπληξιν πάντων ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκίῃ ἐμφανίσει τοῦ πλουσίου ξένου καὶ παριστάνουσα ἐν ἐκάστῳ προσώπῳ τὰς διεγειρομένας ἐπὶ τούτῳ ἰδίας ἰδέας καὶ σκέψεις.

Πλὴν τὸ ὠραιότερον μέρος καὶ ἐν τῶν ἐξεχόντων τεμαχίων τοῦ ὅλου μελοδράματος εἶνε τὸ γνωστὸν ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔγκυκλιον ᾄσμα (*ron-deau*) τὸ ἀδόμενον ὑπὸ τῆς Ζερλίνας πρὸς τὸν Μαρκεσίον

*Quell uom dal fiero aspetto
Guardate sul cammino, κλπ.*

δι' οὗ ἀναγγέλλει αὐτῷ τὴν εἰς τὰ περίξ ὑπαρξιν τῶν ληστῶν ὑπὸ τὸν φοβερὸν Φρὰ Διάβολον. Τὸ ἔγκυκλιον τοῦτο ᾄσμα εἶνε λίαν ἐκφραστικὸν εἰκονίζον ἐπιτυχῶς τὰ αἰσθήματα τοῦ φόβου τὰ διεγειρόμενα εἰς τὴν νεάνιδα κατὰ τὴν διήγησίν της, ἅτινα ἐκσπῶσιν εἰς τὴν μετὰ τρόμου ἐκρηγνυμένην ὄξειαν φωνὴν *Tremate!* . . . μεθ' ἣν πάλιν ἐξακολουθεῖ χαλαρὰ καὶ ἐν ὑπέσει ἢ φοβερὰ διήγησις, ὅπως μετ' ὀλίγον καταλήξῃ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ὑψίστου αἰσθήματος φρίκης διὰ τῶν διακεκομένων καὶ ἐπιτροχάδην προφερομένων φωνῶν *Diavolo . . . Diavolo . . .* μεταξὺ τῶν ὁποίων παρεμβάλλεται παῦσις ὡσάντι ὁ φόβος ὑπερεκχειρίσας συνεκράτει δεσμευμένην τὴν γλῶσσαν τῆς διηγουμένης. Λίαν δ' ἐπιτυχῶς κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας τὰ αἰσθήματα ταῦτα τοῦ τρόμου διερμηνεύονται καὶ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ διὰ τῶν ἐγγρόδων ὀργάνων.

Ἡ κατόπιν σκηνὴ εἶνε ἐπίσης μία τῶν καλλιτέρων ἐμπνεύσεων γεγραμμένη μετὰ δυνάμειος καὶ τέχνης. Ἡ τριψῆδις δὲ τοῦ Μαρκεσίου, Βέππου καὶ Ἰακώβου :

*Egli è un vero cavaliere
di gran seno et di valor*

εἶνε χαριεστάτη καὶ λίαν τερπνὴ καὶ μία τῶν τεχνικωτέρων καὶ ἐξεχουσῶν τοῦ ὅλου μελοδράματος.

Πρὸς τὴν τέχνην δὲ ταύτης προσεγγίζει καὶ ἡ ἀμέσως ἐπομένη ἐξαιρετος τριψῆδις Παμέλας, Μιλόρδου καὶ Μαρκεσίου πρὸ τῆς ὁποίας παρεντίθεται τὸ ὠραῖον ᾄσμα

*Per riveder la bella
non bada a la procella*

Τέλος δὲ ἡ πρώτη πράξις λήγει δι' ὠραίου ἐν ἀρχῇ πολεμικοῦ ᾄσματος ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τῶν ληστῶν καὶ δι' ἐπταψῆδιος ὑπὸ τὴν ἐκ τῆς ὀρχήστρας ἀντήχησιν τοῦ αὐτοῦ πολεμικοῦ ᾄσματος τοῦ ὁποίου τὸ θέμα, ὡς εἴπομεν, περιέχεται ἐν τῇ εἰσαγωγικῇ συμφωνίᾳ.

★

Πρᾶξις δευτέρα. Ἡ πράξις αὕτη ἀρχεται διὰ μονψῆδιος (*cavatina*), δι' ἧς ἡ Ζερλίνα μόνη σκέπτεται καὶ μονολογεῖ διὰ τὸν τελεσθησόμενον τὴν ἐπαύριον γάμον της.

Or son sola alfin respiro!

ἥτις εἶνε γεγραμμένη μετὰ πνεῦμα καὶ χάριν καὶ ἐφ' ἧς ὁ μουσουργὸς ἐφιλοτέχνησεν ὠραίας καὶ λίαν δυσκόλους ποικιλψῆδιος.

Αἱ ποικιλψῆδιαι ἐνταῦθα ἀριστα καὶ λίαν ἐπιτυχῶς παρενετέθησαν ὡς ἐκτελούμεναι κατ' ἐλευθέραν θέλησιν ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνης συλλαβῆς εἰς ἐκφρασιν τῶν πλημμυρούμενων τὴν καρδίαν τῆς νεάνιδος ποικίλων καὶ ἀορίστων μυθίων αἰσθημάτων ἐπὶ τῷ προστεχεῖ γάμῳ αὐτῆς· ἄλλως τε δὲ αἱ ποικιλψῆδιαι αὗται ἐν τοιαύταις

στιγμαῖς ἰσχυρῶν τῆς καρδίας συγκινήσεων καὶ διαχύσεων ἢ φωνῇ εὐρίσκει εὐχερέστερον ἀπνηχῆσις ἐκεῖ ὅπου τὸ πνεῦμα ἀδυνατεῖ νὰ παραστήσῃ διὰ λέξεων.

Ἐπίσης κατωτέρω, ὅτε ἡ Ζερλίνα ἐν τῷ εἰρμῷ τῶν σκέψεων της βεβαιοῖ ἢ ἰδίᾳ, ὅτι ἄδει καλῶς, ὅταν ἐκεῖνος, ὃν ἀγαπᾷ, εὐρίσκεται παρῶν. (τοῦθ' ὅπερ σημασιωτέον ὅτι εἰς τὰς νεάνιδας συμβαίνει — νομίζομεν — πολλάκις τὸ ἀντίθετον), ἐκτελεῖ λίαν ἐπιτυχῶς ἐπὶ τοῦ ἐπιφωνήματος *Ah!* κλιμακῆδὸν ἀνιόντα καὶ κατιόντα τριήχα οἰοεὶ δεικνύουσα, οὕτως εἰπεῖν, τὴν περὶ τὸ ἄδειν ἱκανότητα καὶ ἐπιδειξιότητα αὐτῆς.

Ἡ ἀκόλουθος σκηνὴ καὶ τριψῆδις Ζερλίνας, Παμέλας καὶ Μιλόρδου εἶνε τεχνικωτάτη.

Andiam mia moglie a riposare

ἐκφράζουσα ἐπιτυχῶς νυσταλέαν συζυγικὴν τρυφερότητα· ἡ σκηνὴ αὕτη σύμπασα ἐγράφη μετὰ πνεύματος καὶ χάριτος.

Ἡ κατόπιν σκηνὴ καὶ ἡ βαρκαρόλλα τοῦ Μαρκεσίου

*Agnese la zitella,
si giovin come bella*

ἔχει δροσερότητα καὶ καλλονὴν, ὧν ἡ γραφὴ καὶ ἡ ἐμπνευσις τοῦ *Auber* δὲν στερεῖται. Εἶνε δὲ αὕτη ἐκ τῶν μελωδιῶν ἐκείνων τοῦ *Auber*, αἵτινες τάχιστα εἰσῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας καὶ ἐγένοντο δημοφιλεῖς. Εἶνε δὲ καὶ μετὰ τέχνης γεγραμμένη, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς προσκαλοῦνται, κατὰ τὰ προσημωνηθέντα, ἐν τῷ μεταξὺ καὶ οἱ σύντροφοι τοῦ Μαρκεσίου.

Ὁ *Auber* εἶχεν ἰδιάζουσαν ἀγάπην καὶ κλίσιν εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν τοιοῦτων ᾄσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐμελοποιεῖ μετὰ ἐκτάκτου ἐμπνεύσεως· ὀλίγιστα ἔργα τοῦ *Auber* στεροῦνται βαρκαρόλλας· μάλιστα ὁ μουσουργὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ τὸν πειρασμὸν ἀπὸ τοῦ νὰ συνθέσῃ καὶ δλόκληρον ὠρχίον μελόδραμα. «Ἡ Βαρκαρόλλα» καλούμενον. Μία δὲ τοιαύτη ὠραία βαρκαρόλλα περιεχομένη ἐν τῷ πρώτῳ ἐπιτυχόντι μελοδράματι τοῦ μουσουργοῦ τῷ 1820 ἐγένετο ἡ ἀφορμὴ, ὅπως ὁ *Auber* σχετισθῇ μετὰ τοῦ γάλλου συγγραφέως κωμειδυλλίων *Scribe*, μεθ' οὗ κατόπιν συνειργάσθη ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἔτη.

Τὸ ἐν τῇ κατόπιν σκηνῇ ᾄσμα τῆς Ζερλίνας, δι' οὗ ἄδει τοὺς αὐρίον τελεσθησόμενους γάμους αὐτῆς :

*Si domani, si domani
noi saremo marito e moglie*

εἰς χρόνον *allegro* γεγραμμένον καὶ ζωηροῦ ρυθμοῦ, δεικνύει τοὺς παλιμοὺς χαρὰς τῆς κόρης ἐπὶ τῇ προσεχεῖ εὐδαιμονίᾳ αὐτῆς, ἥτις ὅμως, καθ' ὅσον ἐκδύεται, ἐν τῇ σειρά τῶν φαιδρῶν σκέψεων της δὲν δύναται ν' ἀποφύγῃ ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ῥίψῃ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀπέναντι καθρέπτου ἄδουσα μετὰ χάριτος καὶ γυναικειᾶς φιλαρεσκείας

Grazie al ciel, κλπ.

ὅπερ καταλήγει διὰ τῆς κατασκευτικῆς καὶ ἀφελοῦς προσευχῆς τῆς ἀθώας παρθένου

*O Vergin santa
m' affido a te
veglia su lui . . .
veglia su me.*

Ἡ ἐπομένη σκηνὴ καὶ τριψῆδις Μαρκεσίου, Βέππου καὶ Ἰακώβου εἶνε ἐκφραστικὴ διὰ τῶν διακεκομένων φωνῶν καὶ ἀρκούντως κωμικῆ.

Ἡ κατόπιν τριωδία Μιλόρδου, Μαρκησιού και Λορέντζου δὲν εἶνε τόσον ἐπιμελελημένη.

Ἡ πράξις αὐτὴ λήγει διὰ τελικῆς ἐπταωδίας.

★

Πράξις τρίτη. Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης ἐν τῇ ἐκτελέσει ἀπεκόπη ἕνεκα διαφόρων αἰτίων ἡ πρώτη ὠραία σκηνὴ ἐνθα ὁ Φρά Διαβόλος μόνος ἐγκωμιάζει τὸν ληστρικὸν βίον του. Μετ' εὐχαριστήσεως ὁμῶς μανθάνομεν, ὅτι ἀρθέντων τῶν κωλυόντων αἰτίων ἡ σκηνὴ αὐτὴ θὰ δοθῇ εἰς τὴν πρώτην προσεχῆ ἐπανάληψιν τοῦ Φρά Διαβόλου.

Μετὰ τὴν σκηνὴν ταύτην και τὸ ἄσμα τοῦ Φρά Διαβόλου ἀρχεται ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθέων τῶν προσκεκλημένων εἰς τὸν γάμον τῆς Ζερλίνας ἀδόντων τὸ ἐξαιρετικὸν ἄσμα :

*De' fiori è questa
la bella festa*

συνουδούμενον λαμπρῶς και ὑπὸ συμπάσης τῆς ὀρχήστρας. Ἐνταῦθα γίνεται μιμικὸς χορὸς ὑπὸ τὸν ἦχον ὠραίας *Tarantella*, ἀλλ' ἕνεκα γνωστῶν αἰτίων δὲν ἐξετελέσθη· οὐχ' ἦττον και ἡ *Tarantella* αὐτὴ εἰς προσεχῆ πρώτην ἐπανάληψιν τοῦ *Fra Diavolo* θέλει ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.

Μετὰ τοῦτο ὁ χορὸς ἐκτελεῖ προσευχὴν εἰς τὴν Παναγίαν τῶν ἀνθέων

O santa Vergine dei fiori.

Και ἡ σκηνὴ αὐτὴ εἶνε γεγραμμένη μετὰ τέχνης και λεπτῆς καλαισηθείας.

Ἡ κατόπιν σκηνὴ τῶν στρατιωτῶν ἀδόντων ἐμβατήρια ἐπίσης ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον πολὺ δὲ τὸ κωμικὸν ἔχει ἡ παρωδία τοῦ Βέππου και Ἰακώβου ἐπαναλαμβανόντων τὸ ἄσμα τῆς Ζερλίνας

Gragie al ciel...

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Βέππου και Ἰακώβου ὡς ἀναγνωρισθέντων ληστῶν ἐπαναλαμβάνεται πάλιν ὑπὸ τῶν κεκρυμμένων στρατιωτῶν και χωρικῶν ἡ ἀνωτέρω προσευχὴ εἰς τὴν Παναγίαν τῶν ἀνθέων. Ὁ Φρά Διαβόλος εἶτα ἔρχεται και συλλαμβάνεται εἰς τὴν στηθεῖσαν παγίδα, ἐφ' ᾧ σύμπας ὁ χορὸς τὸ ἀδει ἐπινίκειον ἐμβατήριον

Vittoria, vittoria

ἐνῶ ἡ ὀρχήστρα ἀνακρούει τὸ δεύτερον μέρος τοῦ πολεμικοῦ ἄσματος τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τῇ εἰσαγωγικῇ συμφωνίᾳ. Ἐν τέλει δὲ ἐπαναλαμβάνεται ὑπ' ὄλων τὸ ἐγκύκλιον ἄσμα τῶν ληστῶν.

★

Τοιοῦτον εἶνε ἐν γένει τὸ μελόδραμα τοῦτο τοῦ *Auber*, ὅπερ και μετὰ παρέλευσιν ἤδη τοσοῦτων ἐτῶν διετήρησε τὴν δροσερότητα τῆς μουσικῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἐν γένει ἐκτέλεσις, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογήθη, ἐπέτυχε πληρῆστατα.

Ἡ ἐλαφρὰ ὑψίφωνος δεσποινὶς *Dossi* ἔδειξε πάλιν τὴν ἔκτακτον μουσικὴν μάθησίν τις ἐκτελέσασα ἅπαν τὸ δύσκολον αὐτῆς μουσικὸν μέρος μετὰ αἰσθήματος και πρὸ πάντων μετὰ βεβαιότητος δεικνυούσης καλλιτέχνιδα γινώσκουσαν καλῶς τὸ πρόσωπον, ὅπερ ὑπεδέετο. Διὰ τῆς γλυκυτάτης και εὐστρόφου αὐτῆς φωνῆς ἐμελψε μετὰ χάριτος και σπανίας εὐδολίας κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας πράξεως ἀπάσας τὰς δυσκόλους ποικιλοφθίας τοῦ μέρους τῆς χωρὶς ν' ἀποκόψη ἡ κολοβώση καρμῖαν, ὡς ποιοῦσι συνήθως πολλοὶ τῶν αἰοιδῶν κατὰ θέλησιν.

Ἡ κυρία Μαροῦκο ὑπεδύθη λίαν ἐπιτυχῶς και φυσικώτατα τὸ πρόσωπον τῆς Παμέλας και ἐμελψεν μετ' ἐκφράσεως σκηρικῆς ἅπαν τὸ μουσικὸν μέρος τῆς.

Ὁ ὀξύφωνος κ. Ἡλίας Κάνδιο ἔδειξε και αἰθὴς τὴν οὐ σμικρὰν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἀξίαν. Ἐἶνε ἠθοποιὸς ἀριστὸς και ἐμελψε μετ' αἰσθήματος ἦτο ἀξίος μεγαλειτέρως ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ἐκτιμῆσεως.

Ὁ βαρύφωνος κ. Μαροῦκο ἐμελψεν ἐπιτυχῶς και εὐηρέστησε μεγάλως εἰς τὸ κοινόν, ὅπερ ἐχειροκρότησεν αὐτὸν πολλάκις.

Ὁ βαθύφωνος κ. Κρόμβεργ ἐπίσης διεξήγαγε τὸ μέρος του μετ' ἐξαιρέτου τέχνης και πολλάκις προκάλεσε τὸν γέλωτα διὰ τῆς ἐπιτυχούς ἀποδόσεως τοῦ κωμικοῦ αὐτοῦ μέρους.

Ἐν τέλει περαίνοντες τὴν παροῦσαν ἀνάλυσιν ἡμῶν δεξιλομεν ν' ἀπονείμωμεν τὰς εὐχαριστήεις ἡμῶν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας κ. Γκοφιώτην διὰ τὴν καλὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκτέλεσιν τῆς μουσικῆς τοῦ μελοδράματος και εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ χοροῦ κ. Γρέκ, ὅστις ἐπίσης ἐξεγύμνασε καλῶς τὰ ὑπ' αὐτὸν πρόσωπα τοῦ θιάσου.

Φιλόμολπος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὐριον Κυριακὴν (23 Νοεμβρίου) μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τελοῦμεν Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφιλημένου υἱοῦ και ἀδελφοῦ ἡμῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους ὅπως εὐαρεστοῦμενοι προσέλθωσι ἐν τῷ ναῷ και ἐνώσωσι τὰς ἑαυτῶν δεήσεις μετὰ τῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου και ἡμῶν.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 22 Νοεμβρίου 1886.

Οἱ γονεῖς

Ἀνδρέας Α. Δρίτσας
Ἐλισάβετ Α. Δρίτσα

Οἱ ἀδελφοὶ

Ἰωάννης Α. Δρίτσας
Ἀναστασία Α. Δρίτσα
Αἰκατερίνη Α. Δρίτσα
Διονύσιος Α. Δρίτσας.

Τύποις Ρ. Πρίντεζη.

